

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17825

гр. София, 14.07.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110127255 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на М. Д. Д. и "С." ООД срещу Софийски градски съд за присъждане на парични суми.

В исковата молба и уточняваща молба от 11.07.2022г. ищците твърдят, че са допуснати нарушения на правото на ЕС в рамките на производството по гр. д. № 1943/2013г. по описа на СГС, образувано по искова молба на „К.“ АД срещу М. Д.а, М. Д. Д. /конституиран на мястото на починалия Д. Д./, "Г." ООД и "С." ООД. Твърдят, че в нарушение на законовите правила не била събрана държавна такса и от това не последвало прекратяване на производството, обуславящо пристрастност на съдия А.; делото било просрочено; липсвало произнасяне заради непредставяне на удостоверение за наследници; нямало насрочени заседания. По този начин било нарушено правото на ЕС, от което са претърпени имуществени вреди, изразяващи се в загуба на инвестиции, както и неимуществени вреди, изразяващи се в унижения и притеснения за ищеца М. Д. Д.. Ищецът М. Д. Д. претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 23 000 лв., частичен иск от 300 000 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, както и обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 23 000 лв., частичен иск от 150 000 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Ищецът „С.“ ООД претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 23 000 лв., частичен иск от 3 000 000 000 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до

окончателното плащане, както и обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 23 000 лв., частичен иск от 500 000 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

С разпореждане от 13.06.2022г. съдът е оставил исковата молба без движение, като е дал ясни и необходими указания до ищеца за отстраняване на констатираните нередовности, включително за внасяне на държавна такса.

На 11.07.2022г. ищите са депозирали молба, с която не са изпълнили дадените ясни и необходими указания от съда, включително не е внесена държавна такса. С молбата е направено и искане за отвод на съдията - докладчик, тъй като същият се отвеждал докато бил младши съдия в СГС.

Искането за отвод е неоснователно, тъй като не са налице предпоставките на закона за това /чл. 22 ГПК/, а твърдението, че съдията-докладчик се е отвеждал по дела със същите ищци, докато е бил мл. съдия, е невярно.

На първо място, следва да се даде отговор на въпроса каква е правната квалификация на исковете – чл. 2в ЗОДОВ /което се твърди от ищите/ или по чл. 49 ЗЗД. Съгласно измененията на ЗОДОВ /ДВ бр. 94/29.11.2019 г./ разпоредбата на чл. 2в предвижда възможността да се предявяват иски срещу държавата за вреди от достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС. Заявените в исковата молба основания за ангажиране отговорността на държавата съдът намира, че не попадат в нито една от изброените хипотези на ЗОДОВ и конкретно на чл. 2в ЗОДОВ. В чл. 2в ЗОДОВ се предвижда специален процесуален ред за разглеждане на исковете за вреди от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз. Твърденията на ищеца в настоящия случай се свеждат до това, че СГС незаконосъобразно не е прекратил производството по гр. д. № 1943/2013г., доколкото не е събрана държавна такса, не било представено в срок удостоверение за наследници и делото било все още висящо. Настоящият състав намира, че това не са надлежни твърдения за съществено нарушение на правото на ЕС, а въпроси, касаещи движението по едно, според твърденията на ищеца, неприключило производство. Недопустимо е по повод иск за вреди от правораздавателна дейност, съдът да се произнася по въпроси дали следва производството по гр.д. № 1943/2013г. да се прекрати или не. В хипотеза на постановяване на краен акт по това производство, в това число и недопустим, ищите разполагат с възможността от атакуването му по пътя на

инстанционния контрол, като е недопустимо настоящият съд да осъществява косвен съдебен контрол. При това положение, настоящият състав намира, че представлява недопустимо заобикаляне на закона позоваването на облекчения процесуален ред на чл. 2в ЗОДОВ във всеки случай, в който правото на частноправен субект е защитено и от правото на Европейския съюз /каквото е обичайният случай/, без да са налице надлежни твърдения за съществено нарушение на правото на Европейския съюз с акт на държавен орган.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявеният иск е по чл. 49 ЗЗД. От това следва, че размерът на дължимата държавна такса следва да бъде определен по правилото на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. С Разпореждане от 13.06.2022г. на СРС, 40 състав, на ищите са дадени указания да внесат държавна такса в размер от 3680лв. Нито в предоставения срок, нито до настоящия момент указанията са изпълнени.

С оглед изложеното, съдът намира, че исковата молба е недопустима на основание чл. 130 ГПК и подлежи на връщане, а евентуално дори да е допустима, то дадените указания не са изпълнени в предоставения срок, което също представлява основание за връщане съгласно чл. 129, ал. 3 ГПК.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвод на съдията - докладчик.

ВРЪЩА исковата молба **и ПРЕКРАТЯВА** производството по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване само в прекратителната част пред Софийски градски съд в 1- седмичен срок от връчването му на ищите с частна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____